

Znak a nová vlajka pro město Klecany

(Praha-východ)

Komunální symboly (znak i vlajka) byly městu udělen rozhodnutím předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky č. 19 ze dne 9. prosince 1996, viz (archivovaný) dekret předsedy Poslanecké sněmovny a záznam v Registru komunálních symbolů (REKOS) na webu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Jedná se v případě znaku o klasické a v heraldice oblíbené tzv. mluvící znamení, ve smyslu známé latinské sentence „nomen omen = jméno znamení“, neboť (výrazná) obecná (tj. všeobecně známá) figura zlaté (tj. žluté) ptačí klece v prvním červeném poli polceného štítu znaku jednoznačně vyjadřuje název města Klecany, přičemž heroldské (tj. geometrické) figury tří zúžených stříbrných (tj. bílých) břevna (čili vodorovných pruhů) v horní části druhého zeleného pole, představující ve znaku okolní krajinu Povltaví.

Heraldika totiž pracuje s tzv. tinkturami, tj. se dvěma kovy (zlatem a stříbrem, tak je popisuje, třebaže v běžné praxi zobrazuje žlutě a bíle) a čtyřmi barvami (červenou, modrou, zelenou, černou), výjimečně a odůvodněně i tzv. přirozenou barvou (např. lidskou tělovou, hnědou u kmene stromu či srsti některých zvířat apod.). Přičemž platí základní pravidlo o kontrastním kladení „kovů na barvy“ nebo „barev na kovy“ (tj. kovových figur v barevných polích štítu a barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící, viz břevna čili pruhy) a obecné (tj. všeobecně známé, viz klec), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) jen z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele štítu, proto (zdánlivě) obráceně, samozřejmě pokud není osově souměrný. Červené pole s klecí je proto pravé (čestnější), zelené s břevny levé.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku i listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena! Dle takového blasonu (tj. heraldického popisu) je každý zkušený heraldik schopný znak nakreslit, aniž by musel vidět (prvotní) předlohu.

Je běžné, že v průběhu času požívání žel docházelo a i dnes dochází ke kolísání správné podoby (jakéhokoliv) znaku (jak v případě tinktur, tak i figur). Nyní byl proto znak města vypracován v pokud možno ideální heraldické podobě, odpovídající svému (původnímu) symbolickému významu a blasonu (tj. heraldickému popisu):

Červeno-zeleně polcený štít, vpravo zlatá ptačí klec, v horní části levého pole tři zúžená stříbrná břevna.

V roce 2019 bylo ale zastupiteli rozhodnuto požádat předsedu Poslanecké sněmovny (ve smyslu druhé věty druhého odstavce „§34a“ zákona o obcích) o změnu stávající (jednoduché a zaměnitelné) městské vlajky, kterou tvořily tři vodorovné pruhy, červený, bílý a zelený, v poměru 1:1:2. Jednak proto, že připomínala vlajku Maďarska (lišila se od ní jen širším zeleným pruhem) a neobsahovala ani (hlavní) žlutou barvu (dle zlaté klece ve znaku města). Byla proto málo používaná a občanům téměř neznámá.

Nově navržená vlajka města je proto tzv. heraldická, čili důsledně opakující podobu (jednoduchého, výrazného a známého) městského znaku, převedením jeho figur klece a tří břevna (tj. vodorovných pruhů) do červeno-zeleného vlajkového listu.

Výhodou takové heraldické vlajky (vztyčované na stožár, či praporu pevně spojovaného s žerdí), je zachování symbolické kontinuity, její jedinečnost (tak jako v případě znaku), nezaměnitelnost i adresnost (díky „kleci a pruhům“) a snadná identifikovatelnost (též laikem), že náleží městu Klecany, jehož znak je v místě i okolí dobře známým. Vexilologický popis nové vlajky může být následující:

List tvoří červený žerďový pruh široký polovinu délky listu se žlutou ptačí klecí a sedm střídavě zelených a bílých vodorovných pruhů v poměru 1 : 1 : 1 : 1 : 1 : 1 : 6. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3.

V případě odborného popisu vlajek se totiž nikdy nemluví o (heraldických) kovech (jako na hmotově pevných štítech, kde se plátkový kov dříve skutečně používal), ale vždy barvách (vlající tkaniny) a tak se i vyrábí.